

'12 players hit an answer streak of 10', gecombineerd met uitslaande vlammen. Het gebeurde lang geleden die eerste Pinksterdag en sindsdien vieren we dat.

Tijdens de Lockdown de afgelopen weken heb ik regelmatig een Kahoot ingezet bij de online lessen via Teams. Het bleek een gouden greep te zijn. Na een stukje uitleg waarbij we huiswerk en nieuwe lesstof bespreken, maken we aan het einde een quiz via Kahoot. '4 players hit an answer streak of 7' was wel zo'n beetje de top. Na afloop van de Kahoot kijk ik altijd naar de resultaten. Daaruit blijkt dat de meerderheid van de deelnemers tussen de 60 en 80% goed heeft. 100% goed wordt helaas nooit gehaald. Het doet me denken aan een populair boek: De meeste mensen deugen. Waarbij de Bijbel dat dan nuanceert met : "maar rechtvaardig zijn ze geen van allen".

Wat mij dan ook doet denken aan het verhaal van God en de mensheid. Er ging iets mis bij de mensen en het contact met God, en in zekere zin met elkaar, raakte verbroken. Op afstand werd er nog wel gecommuniceerd en met alle mogelijke middelen werd er zo goed en zo kwaad als het ging geprobeerd om door te gaan. Tegelijkertijd bleef er het verlangen naar het herstel van echt persoonlijk contact. Er werden boodschappen en richtlijnen gestuurd. Via berichten en boodschappers werden velen nog bereikt, maar altijd met onzekerheid: is het wel gehoord of gelezen? Hoe mooi zijn die verhalen dan?! Misschien lukt het jou in deze tijd ook nog wel om even echt contact te maken, verbinding te leggen al is het dan via de computer. In mijn lessen hebben ik gelukkig meegemaakt dat er groepen zijn waar veel mensen gewoon hun camera en microfoon aan hadden. Zodoende kon je elkaar even zien, zwaaien, lachen naar elkaar. Ook die peinzende blik wanneer er nagedacht werd over iets wat gezegd werd, of de oplichtende ogen wanneer men begreep wat de ander bedoelde. Het deed me echt goed om dat te merken.

De periode van Pasen tot Pinksteren was voor de vrienden van Jezus ook een soort Lockdown, wekenlang hebben ze samen in de opperzaal in Jeruzalem gezeten. Af en toe kwam Hij langs, af en toe gingen ze er even uit, naar de Olijfberg of naar Galilea. Het grootste deel van de tijd waren ze echter met een groepje bij elkaar. Dat kun je vergelijken met onze situatie nu. Zoals wij ook wekenlang het grootste deel van de tijd met dezelfde mensen in min of meer dezelfde ruimte zaten.

Dan is het Pinksteren, niet langer de opgelegde wetten en regels, maar Gods Geest uitgestort in het hart van de gelovigen. Ze gaan eropuit om de boodschap van genade, vergeving en vrijheid in de wereld rond te bazuinen. Na de verwondering en de verbazing bij hun publiek komt dan die eerste belangrijke vraag: "Hoe verder?"

Die vraag lijkt me de allerbelangrijkste! Welke lessen hebben we afgelopen tijd geleerd? Wat bleek van grote waarde en welke zaken bleken overschat te worden? Hoe gaan we verder? Hoe willen we dat het er op onze school aan toe gaat, ná de grote vakantie?

Ik ben benieuwd naar jullie reacties!

Hartelijke groet en Gods zegen gewenst.

Meneer Van Stempvoort